

Työssäkäynti 2018

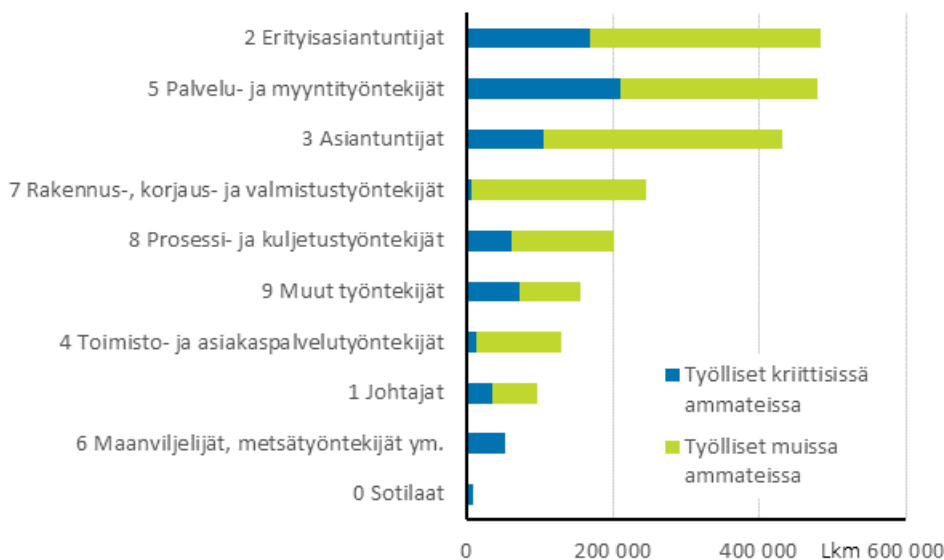
Ammatti ja sosioekonominen asema

Kriittisissä ammateissa työskenteleviä oli 735 000

Tilastokeskuksen työssäkäyntitilaston mukaan Suomessa oli vuoden 2018 viimeisellä viikolla 2,4 miljoonaa työllistä. Kriittisissä ammateissa työskenteli 735 000 henkilöä eli 31 prosenttia kaikista työllisistä. Heistä noin 23 prosentilla oli samassa kotitaloudessa asuva alle kymmenvuotias lapsi. Kriittisillä aloilla työskentelevistä 67 prosenttia oli naisia (490 000 henkilöä).

Ammattiluokituksen karkeimmalla tasolla kokonaan kriittisiksi on määritelty sotilaat (8 000 henkilöä) ja maanviljelijät sekä metsätyöntekijät ym. (53 000).

Kriittisten ammattien ja muiden työllisten määrät ammattiluokituksen karkeimmalla tasolla vuonna 2018

Valtioneuvosto julkaisi listan kriittisistä ammateista koronakeväänä 2020. Näistä ammateista osa oli määritelty 100 % kriittisiksi ja osa 50 % kriittisiksi. Tässä tekstissä käsitellään kokonaan kriittisiksi luokiteltuja ammattiluokkia työllisten päätyösuhteista vuoden 2018 viimeiseltä viikolta. Tässä tarkasteltavat ammatit perustuvat Työ- ja elinkeinoministeriössä laadittuun listaan.

Kriittisiä ammatteja on ammattiluokituksen 4-numerotasolla 100 kappaletta. Kaiken kaikkiaan nelinumerotasolla olevia ammatteja on AML 2010 -luokituksessa 420 kappaletta.

Sotilaiden ja maanviljelijöiden sekä metsätyöntekijöiden ym. jälkeen eniten kriittisten ammattien työllisiä suhteessa ko. ammattiryhmän kaikkiin työllisiin oli luokissa muut työntekijät (48 %), palvelu- ja myyntityöntekijät (43 %) sekä johtajat (38 %).

Rakennus-, korjaus- ja valmistustyöntekijöistä vain kaksi prosenttia oli määritelty kriittisiksi ja muodostui kokonaan yhdestä ammattiluokituksen kolminumeron ammattiryhmästä 751 Lihanleikkaajat, leipurit, meijeristit ym.

Viidessä vuodessa kriittisten ammattien työllisten määrä väheni 1 000 hengellä eli noin promillella. Samana aikana kaikkien työllisten määrä lisääntyi 72 000 hengellä eli 3 prosentilla.

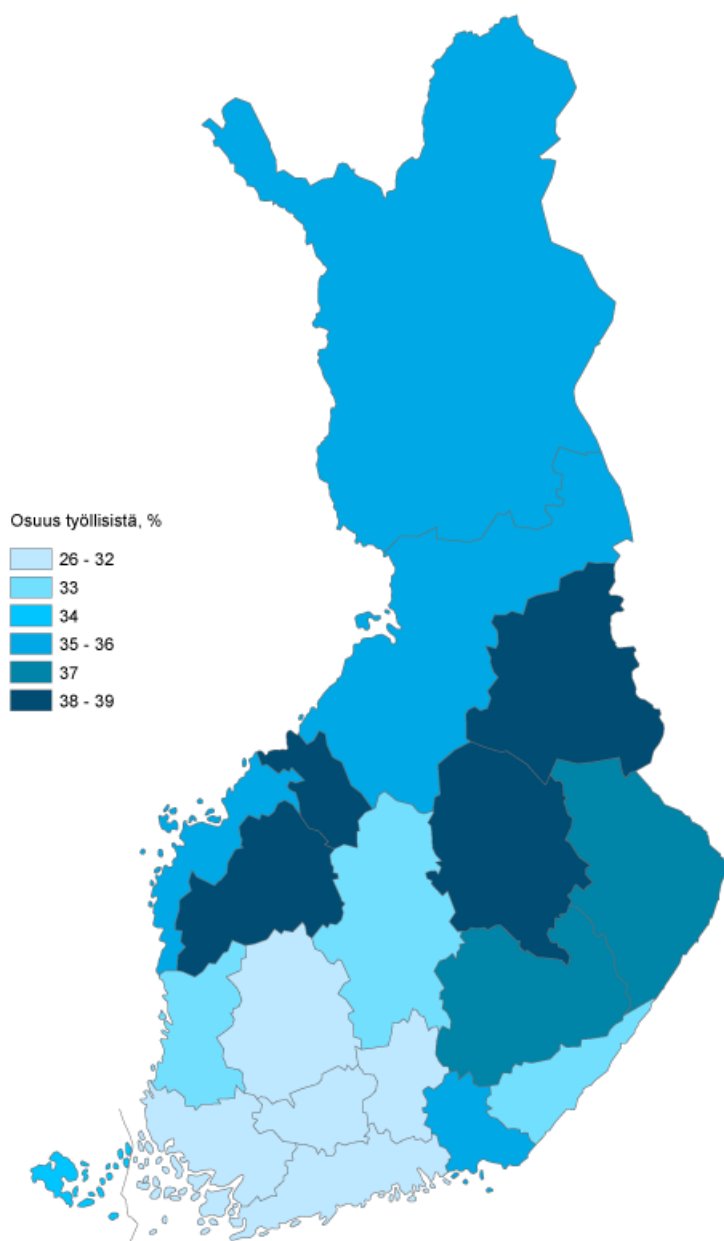
Kriittisten ammattien jakaantuminen maantieteellisesti

Alueellisesti tarkasteltuna kriittisissä ammateissa työskenteleviä asui eniten Uudellamaalla (205 000 henkilöä), Pirkanmaalla (66 000) ja Varsinais-Suomessa (65 000). Suhteellisesti, maakunnan kaikkiin työllisiin verrattuna, eniten kriittisten ammattien edustajia oli Keski-Pohjanmaalla (11 000 henkilöä, 39 %) ja Etelä-Pohjanmaalla (30 000, 38 %) ja Kainuussa (11 000, 38 %).

Kriittisissä ammateissa työskenteleviä oli alle 30 prosentin osuus kaikista maakunnassa työskentelevistä vain Uudellamaalla (26 %).

Suhteessa asukaslukuun kriittisten ammattien työllisiä oli eniten Pohjois-Pohjanmaa (34 %), Etelä-Savo (30 %) ja Varsinais-Suomi (30 %). Asukasluvun suhteen kriittisten ammattien työllisiä oli alle 10 prosenttia Kymenlaaksossa, Pohjois-Savossa, Kainuussa ja Etelä -Karjalassa.

Kriittisten ammattien osuudet kaikista työllisistä asuinmaakunnittain vuonna 2018

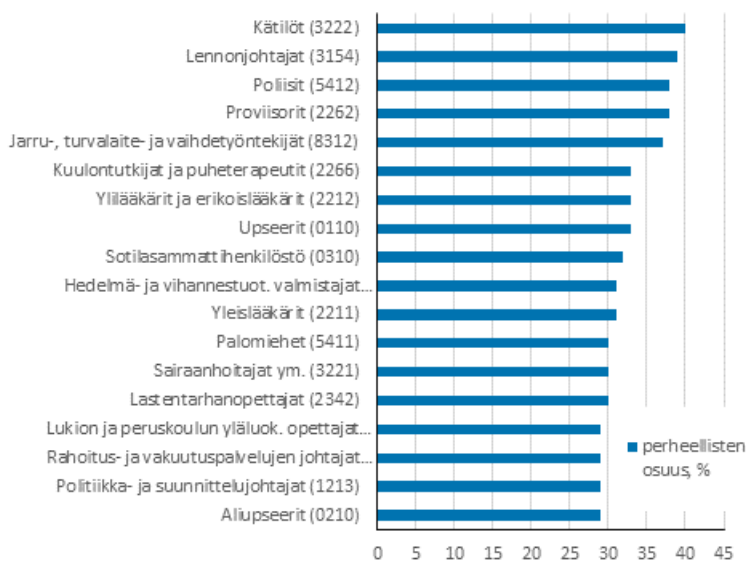

Perheelliset kriittisissä ammateissa

Kriittisissä ammateissa vuonna 2018 oli 170 000 aikuista, joiden kanssa samassa huoneistossa asui vähintään yksi alle 10-vuotias lapsi. Näiden vanhempien osuus kaikista kriittisillä aloilla työskentelevistä oli 23 prosenttia. Tarkastelun kohteeksi on valittu alle 10-vuotiaat, koska toinen vanhempi voi jäädä tilapäiselle hoitovapaalle, mikäli tämän ikäinen lapsi sairastuu.

Lapsiperheellisillä isoimmat osuudet kriittisistä ammateista (ammatit, joissa yli 10 henkilöä) vuonna 2018 olivat kätilöt (970 henkilöä, 40 %), lennonjohtajat (110, 39 %), proviisorit (560, 38 %), jarru-, turvalaite- ja vaihdetyöntekijät (750, 37 %) ja sairaankuljetuksen ensihoitajat (1 200, 35 %).

Kriittisissä ammateissa työskentelevien perheellisten suurimmat osuudet ammattiryhmittäin 4-numerotasolla vuonna 2018

Vuonna 2018 kriittisillä aloilla työskenteleviä, alle 10 -vuotiaiden lasten äitejä, oli yhteensä 118 000, joka oli 16 prosenttia kaikista kriittisillä aloilla työskentelevistä henkilöistä. Yleisimmät ammattiryhmät äideillä olivat sairaanhoitajat (20 000, 30 prosenttia kaikista ammattiluokan naisista), lähihoitajat (16 000, 23 %), ja lasten hoitotyöntekijät (10 000, 25 %). Äitien kymmenessä yleisimmässä kriittisessä ammatissa työskenteli 85 000 henkilöä, joka oli 72 prosenttia kaikista kriittisissä ammateissa työskentelevistä äideistä.

Vastaavasti vuonna 2018 kriittisillä aloilla työskenteleviä, alle kymmenen -vuotiaiden lasten isiä oli yhteensä 54 000, joka oli 7 prosenttia kaikista kriittisillä aloilla työskentelevistä henkilöistä. Yleisimmät ammattiryhmät isillä olivat kuorma-auton ja erikoisajoneuvojen kuljettajat (8 000, 20 % kaikista ammattiluokan miehistä), liha- ja lypsykarjan kasvattajat (2 700, 21 %) ja lukion ja peruskoulun yläluokkien opettajat (2 500, 30 %). Isien kymmenessä yleisimmässä kriittisessä ammatissa työskentelee 25 000 henkilöä, joka oli 10 prosenttia kaikista kriittisissä ammateissa työskentelevistä isistä.

Tilastokeskuksen vuoden 2018 työssäkäyntitilastossa 18–74-vuotiaiden palkansaajien ja yrittäjien vuoden viimeisen viikon mukaiset ammatit on luokiteltu kansallisen Ammattiluokitus 2010 (AML2010) -standardin mukaisiin ammattiryhmiin.

Sisällys

1. Vuoden 2018 työllisten ja työllisten naisten ja miesten kymmenen yleisintä ammattiryhmää verrattuna vuoteen 2013.....	6
2. Ammatillinen eriytyminen palkansaajilla ja yrittäjillä vuosina 2018 ja 2013.....	9

Taulukot

Taulukko 1. Työllisten naisten yleisimmät ammattiryhmät vuonna 2018.....	7
Taulukko 2. Työllisten miesten yleisimmät ammattiryhmät vuonna 2018.....	8
Taulukko 1. Ammattien 5-luokkainen segregatioluokitus.....	9
Taulukko 2. 18–74-vuotiaiden palkansaajien lukumäärät ja osuudet segregatioluokissa 2018	10
Taulukko 3. 18–74-vuotiaat yrittäjät segregatioluokissa vuonna 2018	11

Liitetaulukot

Liitetaulukko 1. Kriittiset ammatit sukupuolen ja perheellisten mukaan tarkasteltuna AML2010:n 2-numerotasolla (vähintään yksi alle 10 -vuotias lapsi taloudessa) vuonna 2018.....	12
Liitetaulukko 2. Kriittiset ammatit asuinmaakunnittain vuonna 2018.....	12

Kuviot

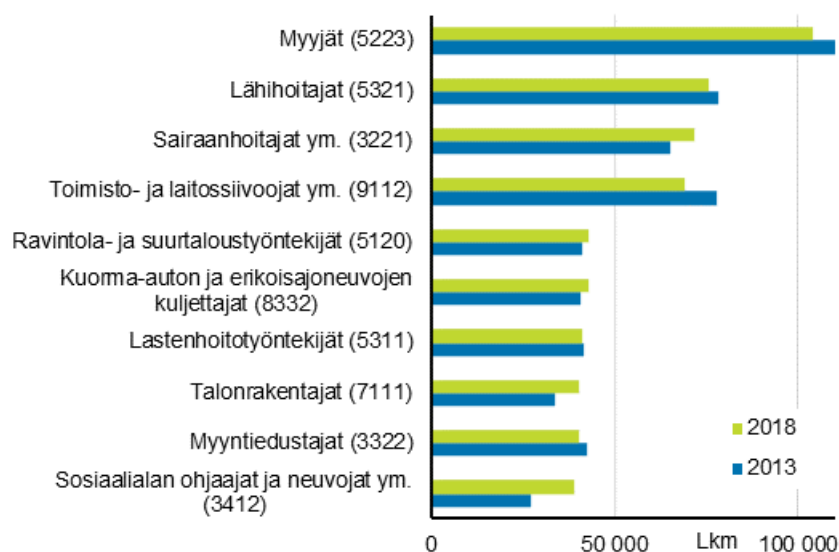
Kuvio 1. Työllisten kymmenen yleisintä ammattiryhmää vuonna 2018.....	6
Kuvio 1. Palkansaajien määrä eri segregatioluokissa vuonna 2013 ja 2018.....	9
Kuvio 2. Yrittäjien määrä eri segregatioluokissa vuosina 2013 ja 2018	10

Laatuseloste: työssäkäyntitilasto	14
---	----

1. Vuoden 2018 työllisten ja työllisten naisten ja miesten kymmenen yleisintä ammattiryhmää verrattuna vuoteen 2013

Tilastokeskuksen työssäkäyntitilaston tietojen mukaan vuoden 2018 lopussa yleisimmin työskenneltiin myyjinä (104 000), lähihoitajina (75 500) sekä sairaanhoitajina (71 500). Viidessä vuodessa kaksi ammattiryhmää, rahdinkäsittelijät ja varastotyöntekijät sekä yleissihteerit, olivat tippuneet pois työllisten kymmenen yleisimmän ammattiryhmän joukosta. Kymmenen yleisimmän ryhmän joukkoon nousivat talonrakentajat sekä sosiaalialan ohjaajat ja neuvojat.

Kuvio 1. Työllisten kymmenen yleisintä ammattiryhmää vuonna 2018

Yleisimpiä ammattiryhmiä tarkasteltiin Ammattiluokitus 2010:n 4-numerotasolla.¹⁾

Vuonna 2018 rahdinkäsittelijöinä ja varastotyöntekijöinä työskenteli 38 000 henkilöä ja ammattiryhmä sijoittui sijalle 11, kun viisi vuotta aikaisemmin se löytyi vielä sijalta 10. Aiemmin rahdinkäsittelijöinä ja varastotyöntekijöinä oli toiminut 36 300 henkilöä. Rahdinkäsittelijöinä ja varastotyöntekijöinä vuonna 2013 työskennelleistä noin 7 100 henkilöä ei kuulunut enää väestöön tai työllisiin vuonna 2018.

Yleissihteereinä työskenteli 32 900 henkilöä vuonna 2018, ja ammattiryhmä oli sijalla 13. Viisi vuotta aikaisemmin yleissihteerit olivat sijalla 9. Tuolloin yleissihteereinä työskenteli yhteensä 40 500 henkilöä. Osa yleissihteereinä vuonna 2013 työskennelleistä, noin 9 300 henkilöä, ei kuulunut enää väestöön tai työllisiin vuonna 2018.

Vuonna 2018 naiset työskentelivät yleisimmin myyjinä (68 100), lähihoitajina (67 500) ja sairaanhoitajina (65 900). Miesten yleisimmät ammattiryhmät olivat kuorma-auton ja erikoisajoneuvojen kuljettajat (40 100), talonrakentajat (38 000) sekä myyjät (36 000).

Myyjät kuuluivat edelleen ainoana ammattiryhmänä sekä naisten että miesten kymmenen yleisimmän ammattiryhmän joukkoon vuonna 2018. Tilanne on pysynyt samana koko tarkasteluajanjakson 2013–2018 ajan. Myyjistä naisia oli noin 65 prosenttia ja miehiä noin 35 prosenttia. Vuoteen 2013 verrattuna lähentymistä osuuksissa oli tapahtunut noin kolme prosenttiyksikköä (naisia oli 68 ja miehiä 32 prosenttia myyjistä vuonna 2013).

1.1 Viiden vuoden aikana naisten kymmenen yleisimmän ammattiryhmän joukosta tippui kirjanpidon ja laskentatoimen asiantuntijat ja tilalle nousi peruskoulun alaluokkien opettajat vuonna 2018

1) Ammattitieto jäi tuntemattomaksi noin 3,8 prosentilla kaikista työllisistä, noin 3,6 prosentilla kaikista työllisistä naisista ja 4,0 prosentilla kaikista työllisistä miehistä vuonna 2018.

Vuoteen 2018 verrattuna vuoden 2013 työllisten naisten kymmenen yleisimmän ammattiryhmän joukosta poistui kirjanpidon ja laskentatoimen asiantuntijat sijalle 12 ja tilalle nousi peruskoulun alaluokkien opettajat sijalle 10.

Taulukko 1. Työllisten naisten yleisimmät ammattiryhmät vuonna 2018

Ammattiryhmä (AML2010 4-numerotaso)	Työllisiä	Naisia	Osuus työllisistä naisista, %	Naisten osuus, %	Miesten osuus, %
5223 Myyjät	104 034	68 102	5,8	65,5	34,5
5321 Lähihoitajat	75 513	67 475	5,7	89,4	10,6
3221 Sairaanhoidajat ym.	71 514	65 868	5,6	92,1	7,9
9112 Toimisto- ja laitossiivoojat ym.	69 116	56 969	4,8	82,4	17,6
5311 Lastenhoitotyöntekijät	41 298	39 539	3,3	95,7	4,3
5322 Kodinhoitajat (kotipalvelutoiminta)	36 915	32 909	2,8	89,1	10,9
3412 Sosiaalialan ohjaajat ja neuvojat ym.	38 872	30 569	2,6	78,6	21,4
4120 Yleissihteerit	32 945	28 683	2,4	87,1	12,9
5120 Ravintola- ja suurtaloustyöntekijät	42 792	28 339	2,4	66,2	33,8
2341 Peruskoulun alaluokkien opettajat	27 046	21 115	1,8	78,1	21,9
Työllisten määrä naisten kymmenen yleisimmän ammattiryhmän joukossa	540 045	439 568	37,2	81,4	18,6
Työlliset yhteensä	2 373 668	1 182 292	100,0	49,8	50,2

Kirjanpidon ja laskentatoimen asiantuntijoina työskenteli 17 800 naista vuonna 2018 ja ammattiryhmä sijoittui sijalle 12, kun viisi vuotta aikaisemmin se löytyi sijalta 10. Vuonna 2018 naisia työskenteli 3 400 henkilöä vähemmän kirjanpidon ja laskentatoimen asiantuntijoina kuin vuonna 2013 (21 200 henkilöä vuonna 2013). Vuonna 2013 kirjanpidon ja laskentatoimen asiantuntijoina työskennelleistä naisista noin 4 300 henkilöä ei ollut työllisiä tai kuulunut väestöön enää vuonna 2018.

Miehiä kirjanpidon ja laskentatoimen asiantuntijoina työskenteli 3 600 vuonna 2018, mikä oli 200 henkilöä vähemmän kuin vuonna 2013. Ammattiryhmä oli 87. yleisin miehillä vuonna 2018.

Naisten kymmenen yleisimmän ammattiryhmän joukkoon, kirjanpidon ja laskentatoimen asiantuntijoiden tilalle, nousi peruskoulun alaluokkien opettajien ammattiryhmä, sijalle kymmenen. Yhteensä 21 100 naista työskenteli peruskoulun alaluokkien opettajana vuonna 2018, mikä oli 1 000 naista enemmän kuin vuonna 2013.

Miehiä peruskoulun alaluokkien opettajina työskenteli noin 6 000 henkilöä vuonna 2018 (vajaa 100 vähemmän kuin vuonna 2013) ja ammattiryhmä oli miesten 50. yleisin.

1.2 Viiden vuoden aikana miesten kymmenen yleisimmän ammattiryhmän joukosta tippui kirvesmiehet ja rakennuspuusepät ja tilalle nousi sovellussuunnittelijat

Vuoteen 2013 verrattuna vuoden 2018 työllisten miesten kymmenen yleisimmän ammatin ryhmään nousi sovellussuunnittelijat, sijalle seitsemän (aiemmin sijalla 17.). Listalta poistui kirvesmiehet ja rakennuspuusepät, sijalta 9 sijalle 12.

Sovellussuunnittelijoina työskenteli 23 400 miestä vuonna 2018. Miesten määrä sovellussuunnittelijoina noin 1,6 kertaistui vuodesta 2013. Vuonna 2013 miehiä sovellussuunnittelijoina oli 13 800. Naisia sovellussuunnittelijoina työskenteli noin 1 000 enemmän vuonna 2018 kuin vuonna 2013, yhteensä 5 100 ja ammattiryhmä oli 43. yleisin naisilla (aiemmin sijalla 57).

Taulukko 2. Työllisten miesten yleisimmät ammattiryhmät vuonna 2018

Ammattiryhmä (AML2010 4-numerotaso)	Työllisiä	Miehiä	Osuus työllisistä miehistä, %	Miesten osuus, %	Naisten osuus, %
8332 Kuorma-auton ja erikoisajoneuvojen kuljettajat	42 645	40 140	3,4	94,1	5,9
7111 Talonrakentajat	40 232	37 994	3,2	94,4	5,6
5223 Myyjät	104 034	35 932	3,0	34,5	65,5
9333 Rahdinkäsittelijät, varastotyöntekijät ym.	37 986	30 692	2,6	80,8	19,2
3322 Myyntiedustajat	40 072	25 383	2,1	63,3	36,7
7231 Moottorijoneuvojen asentajat ja korjaajat	24 507	23 448	2,0	95,7	4,3
2512 Sovellussuunnittelijat	27 629	22 508	1,9	81,5	18,5
5153 Kiinteistöhuollon työntekijät	25 650	21 895	1,8	85,4	14,6
7233 Maatalous- ja teollisuuskoneasentajat ja -korjaajat	19 288	18 773	1,6	97,3	2,7
3115 Konetekniikan asiantuntijat	17 464	16 061	1,3	92,0	8,0
Työllisten määrä miesten kymmenen yleisimmän ammattiryhmän joukossa	379 507	272 826	22,9	71,9	28,1
Työlliset yhteensä	2 373 668	1 191 376	100,0	50,2	49,8

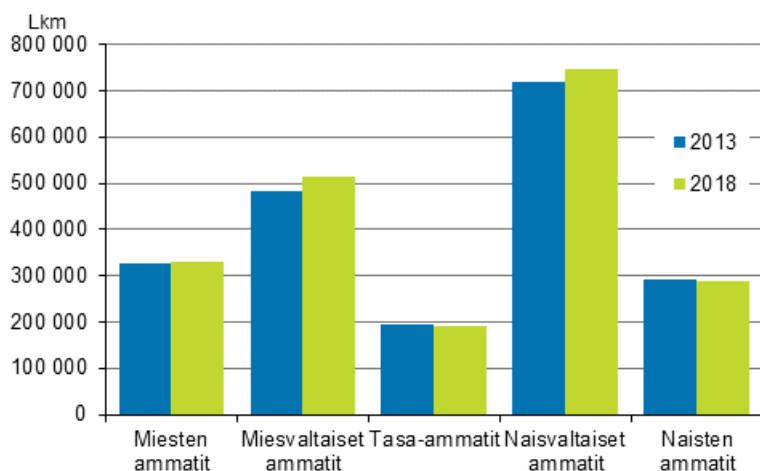
Vuonna 2018 kirvesmiehinä ja rakennuspuuseppinä työskenteli 15 800 miestä, mikä oli 200 miestä vähemmän kuin vuonna 2013. Vuonna 2013 kirvesmiehinä ja rakennuspuuseppinä työskennelleistä miehistä noin 3 800 henkilöä ei vuonna 2018 ollut enää työllisiä tai kuulunut väestöön.

Naisia kirvesmiehinä ja rakennuspuuseppinä työskenteli noin 500 vuonna 2018, mikä oli reilut 100 henkilöä enemmän kuin vuonna 2013. Ammattiryhmä oli 230. yleisin naisilla vuonna 2018.

2. Ammatillinen eriytyminen palkansaajilla ja yrittäjillä vuosina 2018 ja 2013

Tasa-ammateissa työskentelevien yrittäjien ja palkansaajien osuudet eivät juuri muuttuneet viidessä vuodessa. Ammattitiedon saaneista palkansaajista tai yrittäjistä tasa-ammateissa työskentelevien osuudet olivat molemmilla noin puoli prosenttiyksikköä pienempiä vuonna 2018 kuin vuonna 2013.

Kuvio 1. Palkansaajien määrä eri segregatioluokissa vuonna 2013 ja 2018

Sukupuolen mukainen ammatillinen eriytyminen, segregatio, perustuu ammattiryhmien luokitteluun sukupuoliosuuksien mukaan. Segregaation voimakkuus määräytyy sen mukaan, kuinka paljon henkilöitä työskentelee tasa-ammateissa.

Taulukko 1. Ammattien 5-luokkainen segregatioluokitus

Segregatioluokka	Ammattiryhmistä ne, joissa
Naisten ammatti	naisia > 90 %
Naisvaltainen ammatti	60 % < naisten osuus <= 90 %
Tasa-ammatti	40 % <= naisten/miesten osuus <= 60 %
Miesvaltainen ammatti	60 % < miesten osuus <= 90 %
Miesten ammatti	miehiä > 90 %

Palkansaajien ja yrittäjien ammatillista eriytymistä tarkastellaan seuraavissa kappaleissa Ammattiluokitus 2010:n 5-numerotason ammattiryhmien pohjalta.

2.1 Tasa-ammateissa työskentelevien palkansaajien määrä väheni 4 000:lla viidessä vuodessa

Vuoden 2018 palkansaajista 9,2 prosenttia sijoittui tasa-ammatteihin, joissa eri sukupuolta olevien osuus ammattiryhmissä toimivista on 40–60 prosenttia. Tasa-ammateissa työskentelevien palkansaajien osuus kaikista palkansaajista oli 0,45 prosenttiyksikköä pienempi vuonna 2018 kuin vuonna 2013.

Palkansaajilla tasa-ammateista oli viiden vuoden aikana poistunut muun muassa seuraavat ammattiryhmät: muut kuljetuksen ja huollinnan toimistotyöntekijät (6 640), vakuutusalan palvelumyyjät (3 990) sekä muusikot, laulajat ja säveltäjät (4 490). Yhteensä vuonna 2018 palkansaajien tasa-ammateista työskenteli 4 070 henkilöä vähemmän.

Ammateissa, jotka olivat muuttuneet tänä aikana sukupuolijakaumaltaan tasaisiksi, työskenteli 23 100 palkansaajaa. Isoimmat viiden vuoden aikana tasa-ammattiryhmiksi muuntuneista ammattiryhmistä palkansaajilla olivat postinkantajat (9 400 henkilöä), talonrakentamisen arkkitehdit (3 310 henkilöä) sekä urheilualmentajat ja toimitsijat (2 450 henkilöä).

Palkansaajilla kaikkein tasaisimmin jakautuneita ammattiryhmiä vuonna 2018 olivat esimerkiksi luonnontieteen tekniset asiantuntijat (yhteensä 240 henkilöä, joista naisia 49,6 prosenttia ja miehiä 50,4 prosenttia), mainos- ja tiedotusjohtajat (1 050 henkilöä, joista naisia 49,5 prosenttia ja miehiä 50,5 prosenttia) sekä yliopettajat (AMK) (700 henkilöä, joista naisia 50,1 prosenttia ja miehiä 49,9 prosenttia).

Vuonna 2018 palkansaajien yleisimmät tasa-ammattiryhmät olivat mainonnan ja markkinoinnin erityisasiantuntijat (15 300 henkilöä), elintarviketeollisuuden prosessityöntekijät (15 300 henkilöä) sekä ammatillisen koulutuksen opettajat (12 700 henkilöä).

Taulukko 2. 18–74-vuotiaiden palkansaajien lukumäärät ja osuudet segregaatioluokissa 2018 ¹⁾

Segregaatioluokka	Palkansaajia	Osuus palkansaajista, %	Naisia	Osuus naisista, %	Miehiä	Osuus miehistä, %
Naisten ammatit	289 275	14,0	270 821	25,3	18 454	1,8
Naisvaltaiset ammatit	747 820	36,1	565 663	52,8	182 157	18,2
Tasa-ammattit	190 989	9,2	97 486	9,1	93 503	9,3
Miesvaltaiset ammatit	514 485	24,8	120 394	11,2	394 091	39,4
Miesten ammatit	328 739	15,9	16 558	1,5	312 181	31,2
Yhteensä	2 071 308	100,0	1 070 922	100,0	1 000 386	100,0

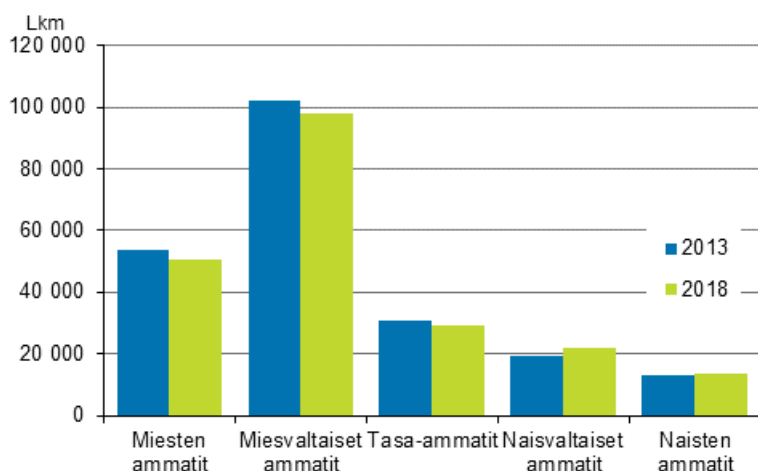
1) Segregaatioluokat pohjautuvat Ammattiluokitus 2010:n 5-numerotason ammattiryhmiin. Osuudet taulukossa on laskettu ammattiluokan saaneilta. Palkansaajia oli yhteensä 2 135 347, joista naisten osuus oli 51,6 prosenttia ja miesten osuus oli 48,4 prosenttia. Ammattitieto jäi tuntemattomaksi noin kolmella prosentilla kaikista palkansaajista, noin 2,8 prosentilla kaikista palkansaajanaisista ja 3,2 prosentilla kaikista palkansaajamiehistä vuonna 2018.

2.2 Tasa-ammateissa työskentelevien yrittäjien määrä väheni 2 000:lla viidessä vuodessa

Vuoden 2018 yrittäjistä 13,7 prosenttia sijoittui tasa-ammattiteihin, joissa eri sukupuolta olevien osuus ammattiryhmissä toimivista on 40–60 prosenttia. Tasa-ammateissa työskentelevien yrittäjien osuus kaikista yrittäjistä oli 0,43 prosenttiyksikköä pienempi vuonna 2018 kuin vuonna 2013.

Tarkastelussa ei ole huomioitu sitä, että naisten osuus kaikista yrittäjistä oli vain 34 prosenttia.

Kuvio 2. Yrittäjien määrä eri segregaatioluokissa vuosina 2013 ja 2018

Viiden vuoden aikana tasa-ammateiksi muuntuneita ammattiryhmiä yrittäjillä olivat muun muassa puhelin- ja asiakaspalvelukeskusten myyjät (1 100), muut opetuksen erityisasiantuntijat (980) sekä kioski- ja torimyyjät (460). Poistuneista tasa-ammattiryhmistä isoimpia olivat hierojat ja kuntahoitajat (2 710 henkilöä), kiinteistönvälittäjät (1 220) sekä leipurit ja kondiittorit (370). Yhteensä vuonna 2018 yrittäjien tasa-ammateista työskenteli 1 940 henkilöä vähemmän.

Yrittäjillä kaikkein tasaisimmin jakautuneita ammattiryhmiä olivat muun muassa pesulatyöntekijät (yhteensä noin 160 henkilöä, joista naisia 49,7 prosenttia ja miehiä 50,3 prosenttia), lehtien yms. toimittajat (yhteensä

90 henkilöä, joista naisia 49,4 prosenttia ja miehiä 50,6 prosenttia), yksityiskotien taloudenhoitajat (yhteensä 490 henkilöä, joista naisia 49,1 prosenttia ja miehiä 50,9 prosenttia) sekä muut terapeutit (yhteensä 200 henkilöä, joista naisia 51,0 prosenttia ja miehiä 49,0 prosenttia).

Vuonna 2018 yrittäjien yleisimmät tasa-ammattiryhmät olivat kauppiaat (pienyrittäjät) (8 590 henkilöä), ravintolaesimiehet ja vuoropäälliköt (4 390 henkilöä) sekä liikunnan ja vapaa-ajan ohjaajat (2 550 henkilöä).

Taulukko 3. 18–74-vuotiaat yrittäjät segregaatioluokissa vuonna 2018 ¹⁾

Segregaatioluokka	Yrittäjiä	Osuus yrittäjistä, %	Naisia	Osuus naisista, %	Miehiä	Osuus miehistä, %
Naisten ammatit	13 383	6,3	12 562	18,2	821	0,6
Naisvaltaiset ammatit	21 870	10,3	15 308	22,2	6 562	4,6
Tasa-ammattit	29 027	13,7	13 723	19,9	15 304	10,7
Miesvaltaiset ammatit	98 028	46,1	24 493	35,5	73 535	51,2
Miesten ammatit	50 311	23,7	2 933	4,2	47 378	33,0
Yhteensä	212 619	100,0	69 019	100,0	143 600	100,0

1) Segregaatioluokat pohjautuvat Ammattiluokitus 2010:n 5-numerotason ammattiryhmiin. Osuudet taulukossa on niistä yrittäjistä, joille oli ammattiryhmät. Yrittäjiä oli yhteensä 238 321, joista naisten osuus oli 33,9 prosenttia ja miesten osuus oli 66,1 prosenttia. Ammattitieto jäi tuntemattomaksi noin 10,8 prosentilla kaikista yrittäjistä, noin 14,6 prosentilla kaikista naisyrittäjistä ja noin 8,9 prosentilla kaikista miesyrittäjistä vuonna 2018.

Liitetaulukot

Liitetaulukko 1. Kriittiset ammatit sukupuolen ja perheellisten mukaan tarkasteltuna AML2010:n 2-numerotasolla (vähintään yksi alle 10 -vuotias lapsi taloudessa) vuonna 2018

Ammattiryhmä	Työllisiä	Naisia	Miehiä	Työllisiä kriittisissä ammateissa	Kriittisten työllisten osuus, %	Äidit kriittisissä ammateissa	Isät kriittisissä ammateissa
01 Upseerit	4 734	120	4 614	4 734	100	48	1 501
02 Aliupseerit	3 167	202	2 965	3 167	100	44	873
03 Sotilasammattihenkilöstö	114	29	85	114	100	8	28
11 Johtajat, ylimmät virkamiehet ja järjestöjen johtajat	7 570	2 411	5 159	1 883	25	136	170
12 Hallintojohtajat ja kaupalliset johtajat	23 506	7 942	15 564	1 954	8	126	445
13 Tuotantotoiminnan ja yhteiskunnan peruspalvelujen johtajat	49 440	13 232	36 208	22 720	46	1 827	3 268
14 Hotelli- ja ravintola-alan, vähittäiskaupan ja muiden palvelualojen johtajat	15 307	4 703	10 604	8 987	59	492	1 713
22 Terveystieteiden erityisasiantuntijat	37 899	26 769	11 130	36 047	95	7 026	3 222
23 Opettajat ja muut opetusalan erityisasiantuntijat	130 668	96 192	34 476	130 668	100	26 497	8 455
26 Lainopilliset, sosiaalialan ja kulttuurialan erityisasiantuntijat	62 480	41 697	20 783	1 557	2	289	133
31 Luonnontieteiden ja tekniikan asiantuntijat	79 773	17 086	62 687	301	0	19	98
32 Terveystieteiden asiantuntijat	110 046	97 394	12 652	91 371	83	24 607	2 786
33 Liike-elämän ja hallinnon asiantuntijat	149 368	88 699	60 669	14 457	10	2 116	1 239
44 Muut toimisto- ja asiakaspalvelutyöntekijät	21 922	11 877	10 045	12 666	58	711	963
51 Palvelutyöntekijät	114 433	68 181	46 252	6 249	5	703	482
53 Hoivapalvelun ja terveydenhuollon työntekijät	181 507	163 997	17 510	181 507	100	37 977	3 351
54 Suojelu- ja vartiointityöntekijät	23 114	4 781	18 333	23 114	100	897	4 441
61 Maanviljelijät ja eläintenkasvattajat ym.	47 665	16 383	31 282	47 665	100	3 598	5 891
62 Metsä- ja kalatalouden työntekijät	5 868	850	5 018	5 868	100	164	778
75 Elintarvike-, puutyö- ja vaatetus- ja jalkinealan valmistustyöntekijät ym.	19 945	7 559	12 386	6 121	31	706	707
83 Kuljetustyöntekijät	101 296	7 619	93 677	60 891	60	867	11 287
91 Siivoojat, kotiapulaiset ja muut puhdistustyöntekijät	70 785	58 184	12 601	70 390	99	8 745	1 724
92 Maa-, metsä- ja kalatalouden avustavat työntekijät	1 546	671	875	1 546	100	34	41
93 Teollisuuden ja rakentamisen avustavat työntekijät	52 486	9 676	42 810	37	0	1	9
96 Katujen puhtaanapidon ja jätehuollon työntekijät ym.	7 651	2 681	4 970	1 024	13	57	116

Liitetaulukko 2. Kriittiset ammatit asuinmaakunnittain vuonna 2018

Maakuntanimi	Työllisiä kriittisissä ammateissa, lkm	Työllisiä maakunnassa, lkm	Asukkaita maakunnassa, lkm	Kriittisten ammattien osuus maakunnan työllisistä, %	Kriittisten ammattien osuus maakunnan asukkaista, %
Uusimaa	204 556	797 737	1 671 024	26	12

Maakuntanimi	Työllisiä kriittisissä ammateissa, lkm	Työllisiä maakunnassa, lkm	Asukkaita maakunnassa, lkm	Kriittisten ammattien osuus maakunnan työllisistä, %	Kriittisten ammattien osuus maakunnan asukkaista, %
Varsinais-Suomi	65 324	207 212	478 582	32	14
Satakunta	29 322	87 837	218 624	33	13
Kanta-Häme	22 858	71 700	171 364	32	13
Pirkanmaa	65 748	222 042	515 095	30	13
Päijät-Häme	23 651	79 145	200 629	30	12
Kymenlaakso	23 350	66 762	173 388	35	13
Etelä-Karjala	16 359	50 293	128 756	33	13
Etelä-Savo	20 466	54 725	144 615	37	14
Pohjois-Savo	36 966	98 538	245 602	38	15
Pohjois-Karjala	22 401	61 090	162 240	37	14
Keski-Suomi	36 727	109 970	275 521	33	13
Etelä-Pohjanmaa	29 678	77 684	189 715	38	16
Pohjanmaa	27 586	79 559	180 794	35	15
Keski-Pohjanmaa	10 938	28 271	68 437	39	16
Pohjois-Pohjanmaa	57 920	166 784	412 161	35	14
Kainuu	10 531	27 836	73 061	38	14
Lappi	25 560	71 610	178 522	36	14
Ahvenanmaa	5 097	14 873	29 789	34	17

Laatuseloste: työssäkäyntitilasto

Relevanssi

Työssäkäyntitilastossa tuotetaan keskeiset työssäkäyntiä koskevat tiedot vuosittain. Ennen vastaavia tietoja voitiin tuottaa ainoastaan väestölaskentavuosina. Työssäkäyntitilaston perusjoukko ja määrittelyt ovat pysyneet suunnilleen samoina vuodesta 1987 lähtien.

Tuotettavia tietoja ovat muun muassa väestön pääasiallinen toiminta, toimialajakauma, ammatti, ammattiasema, työpaikkojen lukumäärä, työpaikan sijainti sekä väestön ja työvoiman koulutus- ja tulotiedot. Tietoja voidaan tuottaa kaikilla hallinnollisilla aluejaoilla ja koordinaattipohjaisilla aluejaoilla (esimerkiksi postinumeroalueet, karttaruudut ja kuntien osa-alueet).

Tilaston viiteajankohta on vuoden viimeinen viikko, mutta tilasto sisältää myös kertymätietoja tilastovuoden ajalta (esimerkiksi tulotiedot sekä työ- ja työttömyyskuukaudet). Tietoja ammatista ja sosioekonomisesta asemasta työlliseen työvoimaan kuuluville on saatavilla väestölaskentavuosilta vuodesta 1970 viisivuotisivälein, vuodelta 1993 sekä vuodesta 2004 lähtien vuosittain.

Vuodesta 1993 lähtien työssäkäynnistä on tuotettu myös ennakkotietoja. Ennakkotietoja käytettäessä on kuitenkin otettava huomioon, että aineistojen keskeneräisyydestä johtuen ennakkotietojen mukaiset työllisten määrät poikkeivat vuoteen 2005 saakka lopullisista luvuista ± 1 prosenttia koko maan tasolla. Tällä hetkellä vaihtelu on 0,2–0,3 prosenttia. Kunnittain vaihtelu voi olla suurempaakin.

Menetelmäkuvaus

Työssäkäyntitilasto on kokonaisaineisto. Kunkin vuoden tilasto kattaa kaikki kyseisen vuoden viimeisenä päivänä Suomessa vakinaisesti asuvat henkilöt. Tilaston lähdeaineistoina käytetään lähinnä hallinnollisia rekistereitä ja muita rekisteripohjaisia tietoaineistoja. Tilaston laatu onkin siten suoraan riippuvainen lähdeaineistojen laadusta. Suoraa tiedonkeruuta tapahtuu vain toimipaikkatietojen määrittämisessä monitoimipaikkaisten yritysten palveluksessa oleville sekä ammatin määrittämisessä järjestäytymättömille yrityksille.

Yhteensä työssäkäyntitilaston tuotannossa käytetään yli 30 eri rekisterin tai tietoaineiston tietoja. Keskeisimpiä näistä ovat:

- väestötietojärjestelmä (Väestörekisterikeskus)
- verotuksen eri aineistot
- yksityisen sektorin erilaiset työ- ja palvelussuhderekisterit
- valtion ja kuntien palvelussuhderekisterit
- työ- ja elinkeinoministeriön (TEM) työnhakijarekisteri
- Kelan ja Eläketurvakeskuksen eläkerekisterit
- eri opiskelijarekisterit
- pääesikunnan varusmiesrekisteri
- Tilastokeskuksen yritys- ja toimipaikkarekisteri ja julkisyhteisöjen rekisteri
- Tilastokeskuksen tutkintorekisteri

Rekistereiden lisäksi tehdään joitakin lomakekyselyitä:

- tiedustelu monitoimipaikkaisissa yrityksissä työskentelevien toimipaikoista

- ammattitiedonkeruu järjestäytymättömille yrityksille

Keskeistä järjestelmässä on se, että rekistereiden tunnusjärjestelmät ovat niin hyvät, että eri tietojen yhdisteleminen on mahdollista. Rekisterit voivat sisältää päällekkäistä tietoa, osin myös ristiriitaista tietoa. Olennaista on, että rekisterit täydentävät toisiaan ja päällekkäisyys toisaalta varmistaa sen, että järjestelmä ei ole niin haavoittuva; jos esim. työeläkejärjestelmästä ei saada tietoa työsuhteesta, voidaan tieto henkilön työllisyydestä päätellä verotuksen tietojen kautta.

Useat tiedot työssäkäyntitilastoon voidaan saada suoraan jostakin rekisteristä niitä juurikaan muuttamatta tai muokkaamatta. Tällaisia tietoja ovat esim. henkilön demografiset tiedot tai tulo- ja varallisuustiedot. Monia tietoja tuotetaan myös ns. rekisteriestimointimenetelmällä, jossa käyttämällä hyväksi samanaikaisesti useita rekisteriaineistoja määritellään jokaiselle henkilölle kunkin muuttujan arvo. Esimerkkinä tällaisesta muuttujasta on henkilön pääasiallinen toiminta. Sen päättelyssä tarvitaan tietoja henkilön iästä, työsuhteista, työttömyydestä, opiskelusta, eläkkeen saamisesta jne. Päättelysäännöt on muodostettu siten, että ne tuottavat mahdollisimman lähelle lomakepohjaisesti kerättyjen tietojen mukaiset tiedot. Päättelysääntöjen muodostamisessa on käytetty apuna aikaisempien väestölaskentojen tietoja ja rekisteritietoja samalta ajankohdalta. Päättelysääntöihin sisältyy myös eri aineistojen priorisointi siinä tapauksessa, kun tiedot ovat ristiriitaisia.

Oikeellisuus ja tarkkuus

Suomessa rekisteripohjaisten tietojen luotettavuutta tutkittiin jo ennen päätöstä rekisteripohjaiseen väestölaskentajärjestelmään siirtymisestä. Vuosien 1980 ja 1985 laskennoissa väestön taloudellista toimintaa ja työssäkäyntiä kuvaavat tiedot kerättiin vielä lomakkeilla, mutta samanaikaisesti oli saatavilla myös rekisteripohjaisia tietoja. Vuoden 1980 väestölaskennassa tehtiin vertailututkimus 20 kunnan osalta ja vuoden 1985 väestölaskennan yhteydessä kaikkien kuntien osalta. Tutkimuksessa verrattiin rekisteripohjaisesti määriteltyä tietoa väestön pääasiallisesta toiminnasta ja ammattiasemasta lomakkeella kerättyyn tietoon. Erot rekisteripohjaisesti ja lomakepohjaisesti tuotettujen tietojen osalta todettiin niin pieniksi, että päätös rekisteripohjaiseen tilastotuotantoon siirtymisestä voitiin tehdä.

Ensimmäisen kokonaan rekisteripohjaisen väestölaskennan yhteydessä vuonna 1990 tehtiin laaja luotettavuustutkimus. Rekisteritilastoja verrattiin otospohjaisen lomaketiedustelun antamiin tietoihin. Otos käsitti noin kaksi prosenttia rakennuksista, asunnoista ja henkilöistä. Luotettavuustutkimus osoitti, kuinka suurella osalla lomaketieto ja rekisteritieto poikkesivat toisistaan, mutta ei lopulta sitä, kumpi tieto oli oikea. Esimerkiksi useampaa työtä tekevä ilmoitti lomaketiedustelussa pääasialliseksi työksensä eri toimen kuin mihin rekisteripäättelyssä päädyttiin. Työssäkäyvä opiskelija tuli määritellyksi rekisteritiedoilla väistämättä työlliseksi, vaikka hän itse olisikin jättänyt työnsä kertomatta. Tutkimukset ovat osoittaneet, ettei rekisteripohjaisten ja lomakepohjaisten tietojen ero ole suurempi kuin kahden lomakepohjaisen tiedon välinen ero. Vertailututkimuksia on julkaistu Tilastokeskuksen sarjoissa.

Tärkeimmäksi rekisteripohjaisen työssäkäyntitilaston laadunvalvontamenetelmäksi on kehittynyt työvoimatutkimuksen käyttö vertailuaineistona. Myös vuosien 1995 ja 2000 väestölaskennan luotettavuustutkimukset perustuivat työvoimatutkimuksen käyttöön vertailutietona.

Työvoimatutkimuksen käyttö vertailuaineistona toimii kahdella tasolla. Toisaalta seurataan näiden kahden menetelmän tuottamien tulosten tasoa ja toisaalta sitä, miten hyvin menetelmät tuottavat yksikkötasolla samalla tavoin luokiteltua tietoa. Yksikkötason vertailu tehdään ristiintaulukoimalla työvoimatutkimuksen otosaineiston henkilöiden saman ajankohdan rekisteripohjaiset ja haastatteluun perustuvat tiedot pääasiallisesta toiminnasta ja toimialasta keskenään. Vertailuja on tehty vuodesta 1987 lähtien.

Usein poikkeamat ovat selitettävissä rekisterijärjestelmän ja haastattelumenetelmän eroilla, eikä aina voida yksikäsitteisesti sanoa, kumpi menetelmä tuottaa oikean tuloksen eli välttämättä haastattelemallakaan saatu tieto ei ole absoluuttisen oikea. Usein todellisuudessa on niin, että henkilö itse tai haastattelija joutuu tekemään päätöksen ristiriitaisen informaation pohjalta, kun taas rekisterimenetelmässä on laadittu yksikäsitteinen sääntö. Rekisterimenetelmän etuna on tällöin sen loogisuus: kone tekee ratkaisun aina samalla tavalla, mutta saman informaation omaavat henkilöt voivat päätyä eri lopputulokseen.

Ajantasaisuus

Työssäkäyntitilasto tehdään vuosittain. Työssäkäyntitilaston henkilöperusjoukko kuvaa vuoden viimeisen päivän tilannetta. Tiedot henkilön toiminnasta ja työpaikasta ovat vuoden viimeiseltä viikolta. Tilastossa on myös kertymätietoja koko vuodelta (esimerkiksi tulotiedot sekä työ- ja työttömyyskuukaudet).

Ennakkotiedot valmistuvat noin 12 kuukautta viiteajankohdan jälkeen. Lopullisista tiedoista pääasiallinen toiminta ja ammattiasema valmistuvat noin 14 kuukautta, työpaikkatiedot 21 kuukautta ja ammatti ja sosioekonominen asema noin 22 kuukautta viiteajankohdan jälkeen.

Saatavuus

Työssäkäyntitilaston kunnittaiset tiedot työllisistä, työpaikoista ja pääasiallisesta toiminnasta ovat saatavilla Tilastokeskuksen internetsivuilla maksuttomasta StatFin-tilastopalvelusta. Maksullisessa Väestötilastopalvelussa on eritellympää tietoa, myös kuntien osa-alueittain. Aineistoista tehdään erityisselvityksiä asiakkaan pyynnöstä.

Vuosina 1987–2001 työssäkäyntitilaston tietoja on julkaistu erillisissä työssäkäyntitilaston julkaisuissa. Viimeinen paperimuotoinen julkaisu, Työssäkäyntitilasto 2000–2001, sisältää työssäkäyntitilaston vuoden 2000 lopullisia tietoja ja vuoden 2001 ennakkotietoja.

Vertailukelpoisuus

Työssäkäyntitilaston laatiminen on aloitettu vuodesta 1987. Työssäkäyntitilaston perusjoukko ja määrittelyt ovat pysyneet suunnilleen samana vuodesta 1987 lähtien. Tilastossa käytetyt luokitukset ovat muuttuneet vuosien mittaan. Esimerkiksi toimialaluokitus on muuttunut vuosina 1993, 2001 ja 2007 ja ammattiluokitus vuosina 1995 ja 2010. Luokitusmuutokset vaikuttavat aikaisempien vuosien vertailtavuuteen, sillä täydellisiä avaimia ei kaikkien luokitusten välille voi rakentaa. Tilastossa käytettävät luokitukset ja luokitusten väliset avaimet löytyvät Tilastokeskuksen internetsivuilla <http://www.tilastokeskus.fi/luokitukset>.

Myös muutokset lainsäädännössä vaikuttavat tilastojen vertailtavuuteen. Vuoden 1998 alusta tuli voimaan niin sanottu pätkätyölaki, jolloin myös lyhyet työsuhteet tulivat eläkevakuutuksen piiriin. Tämä lisäsi työllisten määrää jonkin verran.

Vuodesta 2005 vuoteen 2016 työeläkevakuutuksen piiriin kuuluivat 18–67-vuotiaat. Ennen vuotta 2005 työeläkevakuutuksen piiriin henkilöt kuuluivat 14 vuoden iästä lähtien. Tämä näkyy työssäkäyntitilastossa vuodesta 2005 alkaen nuorten työllisyyden vähenemisenä ja opiskelijoiden määrän kasvuna.

Vuoden 2017 eläkeuudistuksen yhteydessä työeläkevakuuttamisen alaikäraja laskettiin 17 ikävuoteen. Yrittäjäeläkevakuutuksen alaikäraja säilyi 18 ikävuodessa. Työssäkäyntitilaston työllisten päätelyssä vuoden 2017 muutosta ei ole huomioitu, vaan työllisten alaikärajana on edelleen 18 vuotta.

Apurahansaajat on vuoden 2009 alusta lähtien vakuutettu maatalousyrittäjän eläkelain (MYEL) mukaisen lakisääteisen työeläketurvan piiriin, minkä seurauksena heidät määritellään yrittäjiksi.

Vuoden 2010 tilastosta lähtien yrittäjien määrittelyssä otetaan huomioon yrittäjätulojen lisäksi myös henkilöverotuksessa palkkatuloihin kuuluva niin sanottu yrittäjäpalkka (YEL-/MYEL-vakuutetun yrittäjän palkka), jota yrittäjänä toimiva voi saada esimerkiksi avoimen yhtiön yhtiömiehenä, kommandiittiyhtiön vastuunalaisena yhtiömiehenä ja osakeyhtiön johtavassa asemassa toimivana osakkaana. Jos henkilö toimii vuoden viimeisellä viikolla sekä yrittäjänä että palkansaajana, henkilö määritellään yrittäjäksi, jos hänen yhteenlasketut yrittäjätulonsa ja -palkkansa ovat suuremmat kuin muut palkkatulot, ja päinvastoin. Yrittäjäpalkan huomioiminen yrittäjien määrittelyssä lisäsi yrittäjien määrää noin 3 300 henkilöllä vuoden 2010 tilastossa.

Vuosina 2010–2011 yrittäjien määrä nousi koko maassa 9 600:lla. Nousuun vaikutti se, että yrittäjän ja maatalousyrittäjän eläkelain yrittäjämääritelmä laajeni vuoden 2011 alusta. Yrittäjäksi määritellään osakeyhtiössä tai muussa yhteisössä johtavassa asemassa työskentelevä henkilö, joka omistaa yksin yli 30 prosenttia yrityksen osakkeista tai jolla on yksin yli 30 prosenttia osakkeiden tuottamasta äänimäärästä tai jolla on muussa yhteisössä vastaava määräämisvalta. Aiemmin raja oli 50 prosenttia.

Varusmiespalvelusajan ja siviilipalveluksen kestoa lyhennettiin 15 vuorokaudella 1.2.2013 (lait asevelvollisuuslain ja siviilipalveluslain muuttamisesta). Lakiuudistuksen myötä iso osa asevelvollisista kotiutuu palveluksesta ennen joulua, eikä siten ole työssäkäyntitilaston viiteajankohtana (vuoden viimeisellä viikolla) enää varusmies- tai siviilipalveluksessa. Uudistuksen seurauksena asevelvollisten määrä väheni vuosina 2012–2013 lähes 9 400:lla.

Työttömyyseläkkeellä olevien määrä on vähentynyt voimakkaasti 2000-luvun lopusta lähtien. Työttömyyseläkkeitä ei ole myönnetty vuoden 2011 jälkeen.

Vuoden 2013 tilastosta alkaen toimialaluokkaan 97000 Kotitalouksien toiminta kotitaloustyöntekijöiden työnantajina tilastoitiin työllisiä aiempaa kattavammin. Tilastovuonna 2013 toimiala 97000 kasvoi lähes 7 600 työllisellä. Jos henkilöt olivat edellisvuonna työllisiä, yleisin aiempi toimiala oli tuntematon.

Vuoden 2015 tilastosta alkaen maatalouden toimialatiedot ovat tarkentuneet. Muutokset tilastovuosien 2014–2015 välillä näkyvät toimialan 01 (Kasvinviljely ja kotieläintalous, riistatalous ja niihin liittyvät palvelut) tarkemmilla luokitustasoilla siirtyminä maatalouden tuotantosuuntaa tarkemmin kuvaaviin luokkiin.

Vuonna 2017 aloitettiin työttömien työnhakijoiden määräaikaishaastattelut, joiden avulla työnhakijarekisteriä pystyttiin ajantasaistamaan. Työttömien määrän laskuun 2016–2017 välillä voi osin vaikuttaa haastatteluiden myötä tehdyt päivitykset työnhakijarekisteriin. Tarkkaa tietoa haastatteluiden vaikutuksesta työttömien määrään ei ole, mutta Työ- ja elinkeinoministeriössä on arvioitu vaikutuksen voivan olla 20 000 – 30 000 henkilöä (TEM-analyyseja 83/2017).

Palkansaajien päättelyssä käytettäviä palkka- ja yrittäjätulojen käsitteitä laajennettiin vuonna 2014. Käytettävät määritelmät vastaavat nyt tulonjaon kokonaistilaston vastaavia tulokäsitteitä.

Ennen vuotta 1987 väestön taloudellista toimintaa kuvaavia kuntatasoisia tietoja on tuotettu lomakepohjaisissa väestölaskennoissa (vuosilta 1950, 1960, 1970, 1975, 1980 ja 1985). Erot rekisteri- ja lomakepohjaisesti tuotettujen tietojen välillä ovat osoittautuneet sen verran pieniksi, että vertailtavuutta ajassa voidaan pitää suhteellisen hyvänä muiden kuin edellä mainittujen luokitusmuutosten vuoksi.

Tilastossa käytetyt luokitukset löytyvät Tilastokeskuksen luokitus- ja metatietopalvelujen kotisivuilta sekä painetuista luokituskäsikirjoista.

Yhtenäisyys

Tietoja väestön taloudellisesta toiminnasta saadaan myös Tilastokeskuksen työvoimatutkimuksesta, joka on kuukausittain tehtävä otostutkimus. Tiedot poikkeavat keruutavasta ja työllisten päättelystä johtuen jonkin verran työssäkäyntitilaston tiedoista. Muun muassa työllisten määrä on työvoimatutkimuksessa joitakin prosentteja suurempi.

Ammattitietoja koskevia tilastoja julkaistaan Tilastokeskuksessa työssäkäyntitilaston lisäksi myös palkkatilastoissa ja työvoimatutkimuksessa. Palkkatilaston ammattitiedot ovat työssäkäyntitilaston ammattitiedon tärkein tiedonlähde, joten tiedot ovat melko lähellä toisiaan. Palkkatilaston tiedoista puuttuvat kuitenkin yrittäjät, yritysten ylin johto, alle viisi henkeä työllistävät yritykset sekä yritykset, joiden päätoimialana on maa-, metsä- tai kalatalous. Työssäkäyntitilaston ja työvoimatutkimuksen ammattitiedot tulevat eri lähteistä ja koskevat eri ajanjaksoja – työvoimatutkimus tehdään kuukausittain, kun työssäkäyntitilaston viiteajanjakso on vuoden viimeinen viikko. Myös tilastojen käyttämät käsitteet poikkeavat hieman toisistaan. Esimerkiksi työssäkäyntitilastossa yrittäjistä luokitellaan johtajiksi ainoastaan ne, joiden yrityksen koko on yritysrekisterin mukaan vähintään 5 henkilötyövuotta, muuten yrittäjien ammatit määritellään yrityksen toimialan mukaan muihin ammattien pääryhmiin.

Työ- ja elinkeinoministeriö julkaisee tilastoa työttömien työnhakijoiden määrästä. TEM:n työnhakijarekisterin tiedot kertovat työttömien työnhakijoiden määrän kuukauden viimeisenä arkipäivänä. Työssäkäyntitilaston tieto työttömyydestä perustuu TEM:n työnhakijarekisterin tietoihin. Siten työssäkäyntitilaston ja TEM:n luvut työttömyydestä ovat suhteellisen lähellä toisiaan.

Lisätietoja

Juho Keva 029 551 3061

Elina Mikkela 029 551 2973

Vastaava osastopäällikkö:

Hannele Orjala

info@stat.fi

www.tilastokeskus.fi

Lähde: Työssäkäyntitilasto, Tilastokeskus

Asiakaspalaute: www.tilastokeskus.fi/palaute